

Hiob 31

Septuaginta (LXX)

- 1 διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον
- 2 καὶ τί ἐμέρισεν ὁ Θεὸς ἀπάνωθεν καὶ κληρονομίᾳ ἵκανοῦ ἔξ ύψιστων
- 3 οὐχὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν
- 4 οὐχὶ αὐτὸς ὅψεται ὁδόν μου καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἔξαριθμήσεται
- 5 εἰ δὲ ἦμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον
- 6 ἴσταί με ἄρα ἐν ζυγῷ δικαίω ὅτιδεν δὲ ὁ κύριος τὴν ἀκακίαν μου
- 7 εἰ ἔξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσίν μου ἥψαμην δώρων
- 8 σπείραιμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς
- 9 εἰ ἔξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἑτέρου εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς
- 10 ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἑτέρῳ τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθείη
- 11 θυμὸς γάρ ὅργης ἀκατάσχετος τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναικα
- 12 πῦρ γάρ ἐστιν καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν οὐδὲν δὲν ἐπέλθῃ ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν
- 13 εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης κρινομένων αὐτῶν πρός με
- 14 τί γάρ ποιήσω ἐὰν ἔτασίν μου ποιήσηται ὁ κύριος ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι
- 15 πότερον οὐχ ὡς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρί καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασιν γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ
- 16 ἀδύνατοι δὲ χρείαν ἦν ποτ' εἶχον οὐκ ἀπέτυχον χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἔξέτηξα
- 17 εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μόνος καὶ οὐχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα
- 18 ὅτι ἐκ νεότητός μου ἔξέτρεφον ὡς πατήρ καὶ ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὠδήγησα
- 19 εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἡμφίασα
- 20 ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὅμοι αὐτῶν
- 21 εἰ ἐπῆρα ὀρφανῷ χεῖρα πεποιθώς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίεστιν

22 ἀποσταίη ἄρα ὁ ὅμος μου ἀπὸ τῆς κλειδός ὁ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνός μου συντριβείη

23 φόβος γὰρ κυρίου συνέσχεν με καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω

24 εἰ ἔταξα χρυσίον ἰσχύν μου εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποίθησα

25 εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου μοι γενομένου εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου

26 ἦ οὐχ ὄρῷ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα ἐκλείποντα σελήνην δὲ φθίνουσαν οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστιν

27 καὶ εἰ ἡπατήθη λάθρᾳ ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ χεῖρά μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα

28 καὶ τοῦτο μοι ἄρα ἀνομία ἡ μεγίστη λογισθείη ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον κυρίου τοῦ ὑψίστου

29 εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρής ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν μου καὶ εἴπεν ἡ καρδία μου εὗγε

30 ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου θρυληθείην δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος

31 εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναι μου τίς ἀν δώῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι λίαν μου χρηστοῦ ὅντος

32 ἔξω δὲ οὐκ ηὐλίζετο ξένος ἡ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέφκτο

33 εἰ δὲ καὶ ἀμαρτών ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἀμαρτίαν μου

34 οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους τοῦ μὴ ἔξαγορεῦσαι ἐνώπιον αὐτῶν εἰ δὲ καὶ εἴασα ἀδύνατον ἔξελθεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ

35 τίς δώῃ ἀκούοντά μου χεῖρα δὲ κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκειν συγγραφὴν δέ ἦν εἴχον κατά τινος

36 ἐπ' ὕμιοις ἀν περιθέμενος στέφανον ἀνεγίνωσκον

37 καὶ εἰ μὴ ρήξας αὐτὴν ἀπέδωκα οὐθὲν λαβὼν παρὰ χρεοφειλέτου

38 εἰ ἐπ' ἔμοι ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν εἰ δὲ καὶ οἱ αὔλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν

39 εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα

40 ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἔξέλθοι μοι κνίδη ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος καὶ ἐπαύσατο ιωβ ρήμασιν